

Výprachtické noviny

ZDARMA

listopad 2005

ROČNÍK 9

ČÍSLO 11

LIST OBČANŮ VÝPRACHTIC, KOBURKY A VALTEŘIC

Vstupuješ-li do dějin, zajisti si, kde je nouzový východ.

ŽÁČEK Jiří, český básník / 1945-

Zprávy z radnice

Vážení přátelé,

dovoluje nám, abychom Vás v době „adventní“ spravili o dění v naší vesnici.

Jak jste si mnozí všimli, opravují se některé úseky komunikace procházející středem naší obce. Montáže VČE provádějí rekonstrukci sítě NN a v návaznosti na to se pokračuje v rekonstrukci elektrického osvětlení (Halda apod.).

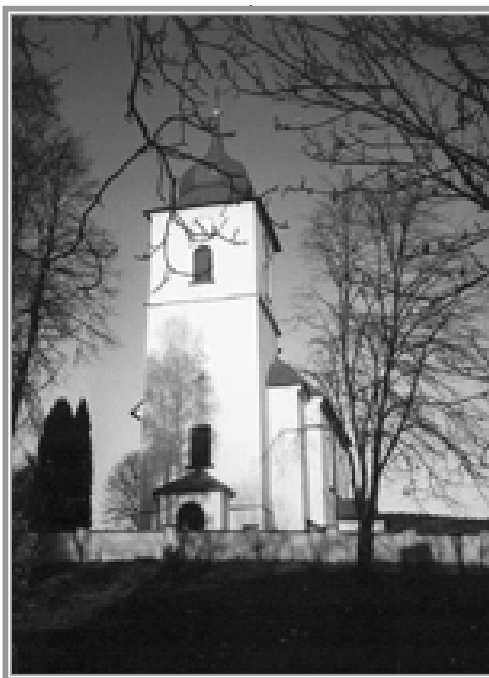
Práce na opravách komunikací byly zahájeny v polovině listopadu a právě v době, kdy píšeme tyto řádky, se ohlašuje nástup zimy. Věříme, že se podaří započaté práce dokončit tak, aby nebylo nutné v dalších letech řešit reklamacce, vyvolané právě současnými nepřiznivými klimatickými podmínkami.

Pracovníci obce se připravovali koncem října a v průběhu listopadu na příchod paní Zimy. Nosným úkolem v tomto období byla příprava dostatečného množství paliva, provedení nátěrů venkovních konstrukčních prvků, vikýřů, vyčištění srážek pro odvod povrchové vody, kanalizačních vpustí apod.

Ve spolupráci s firmou Davida Petra byl zhotoven přístřešek před vstupem do mateřské školky a provedeny další dokončovací práce na hřišti mateřské školky. Oplechování dřevěných prvků pro MŠ zajistila firma OVAZ Výprachtice.

V měsíci listopadu pokračovaly práce na výstavbě nových bytů v lokalitě „Pod Vaníčkem“. Věříme, že se nám podaří dostat nové byty do doby, než napadne více sněhu, tzv. „pod střechu“. Stavební firma pana Adolfa Pecha nyní dokončuje stropní konstrukce. Nová bytovka má být dle plánu dokončena v roce 2007. Budeme se snažit o zkrácení uvedeného termínu. Vše je však otázkou peněz.

Protože se kvapem blíží konec tohoto roku, je nutné již připravovat plán stavebních a dalších prací pro rok 2006. Žádosti o různé dotace již byly podány. Projektovou přípravu neohláme podcenit. Příští rok připravujeme přístavbu tělocvičny Základní školy Jindřicha Pravečka ve Výprachticích. Přístavba by měla poskytnout místo pro šatny, WC, sprchy, případně i další zázemí. Vše záleží na objemu finančních prostředků, které se nám podaří na příští rok získat. V návrhu státního rozpočtu má obec Výprachtice částku 2 mil. Kč. Není to sice moc, ale budeme se snažit udělat vše pro to, abychom naší škole i TJ

**KOSTEL PROMĚNĚNÍ PÁNĚ
VE VÝPRACHTICÍCH
V POZDNÍM PODZIMNÍM ODPOLEDNÍ**
konec října 2005
foto: Jan Kaňka

Sokol Výprachtice vytvořili potřebné zázemí pro sport. Věříme, že naši sportovci se nám odmění odpovídajícími sportovními výkony a zejména dobrou reprezentací naší vesnice na úrovni krajské soutěže.

Peníze nám pomáhá zajišťovat pan Mgr. Radko Martínek, který je jednak ministrem pro místní rozvoj a jednak „čestným občanem“ naší obce. Obdivujeme, že dokáže dobře zvládat nejen své povinnosti, ale snaží se najít ve svém nabitém programu čas i na naši obec a některé další obce a města. Za jeho starostlivost a soustavnou pomoc naší obci mu děkujeme.

Těší nás, že se podařilo v naší škole rozběhnout kroužek volejbalu. Jak se ukazuje, malí volejbalisté zatím o tento druh sportu projevují veliký zájem. Poděkování patří paní Stáně Vaníčkové, která se vedení kroužku ujala. Přejeme malým volejbalistům, aby jim jejich nadšení vydrželo i v době, kdy budou moci navázat na úspěchy starších sportovců z Výprachtic a okolí.

Obec se bude i v tomto roce snažit podpořit pořádání „Vánočního koncertu“, který by se dle příslibu pana faráře

Mgr. Kvapila měl konat v našem kostele. Práce na opravě kostela nejsou dosud dokončeny, ale předpokládá se, že vše bude připraveno tak, aby se koncert i za ztížených podmínek mohl uskutečnit. Předpokládáme, že by se koncert konal 16. prosince 2005 asi v 18.00 hod. Chtěli bychom Vás poprosit, abyste se na tento koncert dostavili v hojném počtu a podpořili tak sbírku na opravu kostela. Budeme se snažit připravit Vám krásný kulturní i duchovní zážitek.

Sál hostince „U Jana“ ožil 13. listopadu setkáním s našimi seniory. Je třeba poděkovat paní Marii Hanyšové, paní Marii Baškové, panu Liboru Chaloupkovi, panu Janu Vávrovi, paní Marii Fajtové, paní Marii Chládkové, paní Janě Chaloupkové a panu Josefu Lechovi, kteří se postarali o příjemnou pohodu a zdárný průběh již tradičního setkání s důchodci.

Vám všem, kteří se potýkáte s nemocí, či jinými potížemi, přejeme, aby se do „Svátků vánočních“ vše v dobré obrátilo, nemoci a potíže ustoupily a Vy sami jste se mohli nechat plně unášet atmosférou Vánoc.

Zastupitelstvo obce

Zprávy z radnice

ZASTUPITELSTVO OBCE VÝPRAČTICE ZASEDALO DNE 1. LISTOPADU 2005

Z jednání zastupitelstva vyjímáme:

- ❖ **ZO schvaluje** uzavření smlouvy s panem Jiřím Schlezingerem na dodávku a montáž gastrotechnologie do stravovacího provozu Základní školy Jindřicha Pravečka Výprachtice za cenu 270.922,50 Kč bez DPH. Cena díla bude zaplacená nejpozději do 28. 2. 2006.
- ❖ **ZO schvaluje** uzavření úvěrové smlouvy s Českou spořitelnou a. s., pobočka Ústí nad Orlicí na částku 2 mil. Kč. Splatnost úvěru do 15 let. Úrok ve výši do 5 %. Úvěr bude zajištěn budoucími příjmy obce Výprachtice. Úvěr bude sloužit k zajištění financování těchto akcí:
  - ❖ k financování výstavby nového bytového domu o 6 bytových jednotkách
  - ❖ k financování rekonstrukce a intenzifikace ČOV
  - ❖ k financování rekonstrukce sítě veřejného osvětlení.
- ❖ **ZO projednalo** nabídku na rekonstrukci veřejného osvětlení - 2. etapa v obci Výprachtice. ZO souhlasí, aby rekonstrukce veřejného osvětlení byla realizována za nabídnutou cenu, představující částku 516.034,- Kč, včetně DPH s tím, že náklady uvedené akce budou zajištěny úvěrem. Starostovi se ukládá, aby přijal úsporná opatření, která by cenu díla snížila. **ZO** v dané souvislosti **rozhodlo** o ponechání stávajícího osvětlení v Koburku.
- ❖ **ZO schvaluje** zadání zakázky provedení rekonstrukce rozvodů NN v kulturním domě „U Jana“ a to firmě Elis, spol. s. r. o. Praha 2, Oldřichova 11/264, PSČ 120 00, IČ 497 09 275, za nejvýše přípustnou cenu 136.258,- Kč.
- ❖ **ZO ruší** své usnesení číslo 144 ze dne 8. září 2005. Důvodem je nedostatek finančních prostředků na realizaci předmetné akce (výměna oken v suterénu ZŠ za plastová).
- ❖ **ZO schvaluje** zadání zakázky na provedení instalace anténních systémů pro příjem televizního signálu, včetně zesílení přijímaného signálu a vnitřních rozvodů v domě čp. 175 ve Výprachticích a to firmě Elis, spol. s. r. o. Praha 2, za cenu 50.000,- Kč.
- ❖ **ZO projednalo** zprávu SDH Koburk ohledně závěrečné fáze rekonstrukce budovy čp. 2 v Koburku s tím, že obec Výprachtice na své náklady zajistí do konce roku schodiště na půdu, včetně instalace zábradlí.
- ❖ **ZO schvaluje** dodatečně mandátní smlouvu s p. Hudečkem, Husova 888, 562 01 Ústí nad Orlicí, jejímž předmětem je zajištění investorské činnosti při realizaci stavby čp. 287 ve Výprachticích. Odměna mandanta činí 80.000,- Kč.
- ❖ **ZO zrušuje** tato svá usnesení:
  - a) usnesení č. 214 a 219 ze dne 14. prosince 2004 (č. 214 - dohoda s klempířstvím MAN; č. 219 - úprava nájemného v hostinci „U Jana“)
  - b) usnesení č. 194 ze dne 29. listopadu 2004 (peněžní částka na zateplení zbrojnice SDH Koburk)
  - c) usnesení č. 29 ze dne 31. ledna 2005 (rekonstrukce bytu č. 1 v čp. 7 - zbrojnice SDH Výprachtice).
 Důvod: Tato usnesení nebylo možné realizovat, neboť se změnil stav věcí, který existoval v době, kdy usnesení byla přijata, případně existují překážky v realizaci usnesení.
- ❖ **ZO schvaluje** budoucí bezúplatný převod pozemkové parcely č. 386/2 v obci a k. ú. Výprachtice ve vlastnictví Pardubického kraje do vlastnictví obce Výprachtice. Důvodem převodu bude zastavění části předmetného pozemku chodníkem. Po dokončení stavby bude provedeno majetkoprávní vypořádání mezi obcí Výprachtice a Pardubickým krajem.
- ❖ **ZO schvaluje** ukončení nájmu:
  - ❖ v bytě č. 3 v domě čp. 7 s manžely Martinem a Martinou Kocourkovými
  - ❖ v bytě č. 2 v domě čp. 7 s panem Petrem Pfeiferem ml.
  - ❖ v bytě č. 4 v domě čp. 287 se slečnou Gabrielou Fabiánkovou.
- ❖ **ZO schvaluje** obnovení kontokorentního úvěru od České spořitelny a. s., pobočka Ústí nad Orlicí a to ve výši 1.000.000,- Kč s dobou splatnosti jeden rok. Úvěr bude sloužit k zajištění plynulého financování obce do konce roku 2005 a v roce 2006.
- ❖ **ZO schvaluje** provedení inventarizace v době od 28. 11. 2005 do 20. 12. 2005 a schvaluje inventarizační komise.
- ❖ **ZO schvaluje** pronájem bytů:
  - ❖ byt č. 3 v domě čp. 7 Petru Pfeiferovi ml.
  - ❖ byt č. 2 v domě čp. 7 Gabriele Fabiánkové
  - ❖ byt č. 4 v I. NP domu čp. 287 Drahoslavu Nýdeckému
  - ❖ byt č. 5 v II. NP domu čp. 287 zaměstnanci AGROSPOLU s. r. o. Výprachtice Janu Strouhalovi.
- ❖ **ZO schvaluje** pronájem nebytových prostor o výměře 19,4 m², které se nacházejí v domě čp. 2 v Koburku za účelem ubytování řidičů ČSAD za cenu 35,- Kč/m², celkem pak za cenu 879,- Kč mimo topnou sezonu a v topné sezoně za 1.679,- Kč. Pronájem se dále schvaluje za podmínek dle předloženého návrhu smlouvy.
- ❖ **ZO schvaluje**, aby jako úřední deska sloužila na přechodnou dobu označená nástěnka po levé straně schodiště při vstupu do budovy OÚ.

OČKOVÁNÍ PSŮ PROTI VZTEKLINĚ SE USKUTEČNÍ

6. PROSINCE 2005 Poplatek za očkování činí **60,- Kč** a je splatný na místě!

OČKOVÁNÍ PROBĚHNE NA TĚCHTO MÍSTECH:

Halda (u kravína)	15,00 - 15,10 hod.
U Kovámy	15,15 - 15,30 hod.
u školy	15,35 - 15,40 hod.
Koburk (zbrojnice SDH)	15,55 - 16,10 hod.

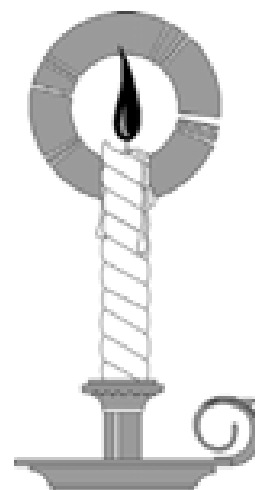

Informace, zprávy, sdělení

KOSTEL PROMĚNĚNÍ PÁNĚ VE VÝPRACHTICÍCH

*Vánoční koncerty***ČESKÁ MŠE VÁNOČNÍ JANA JAKUBA RYBY****16. prosince 2005 v 18.00 hodin**KOMORNÍ ORCHESTR JAROSLAVA KOCIÁNA
A SMÍŠENÝ PĚVECKÝ SBOR BENDL**VÁNOČNÍ ZPÍVÁNÍ PŘI SVÍČKÁCH****26. prosince 2005 v 17.00 hodin**

VÝPRACHTICKÝ CHRÁMOVÝ SBOR

K poslechu Vás zvou Obecní úřad Výprachtice, P. Mgr. Ivo Kvapil, SPOZ Výprachtice

Na besedě v Klubu důchodců**TRADIČNÍ SETKÁNÍ**

Tradiční celoobecní setkání důchodců se každoročně koná v měsíci listopadu na sále „U Jana“ ve Výprachticích. Účast důchodců bývá poměrně velká, protože výprachtičtí senioři vědí, že se už dopředu mohou těšit na kulturní program, pohoštění a někteří i na tanec.

Stejně tomu tak bylo i letos v neděli 13. listopadu 2005. Na sále se sešlo 84 důchodců. Program zahájila paní Marie Hanyšová, která v úvodních slovech přítomné přivítala a po jejím přivítání všechny srdečně pozdravil pan starosta JUDr. Miroslav Stejskal. Po uvítání následovalo vystoupení pěveckého sboru ZŠ ve Výprachticích pod vedením paní učitelky Ing. Mileny Bártové a program ještě doplnila skupina tanečnic ZUŠ z Lanškrouna. Obě vystoupení se moc líbila a byla odměněna nadšeným potleskem. V další části bylo připraveno pohoštění a už druhým rokem k dobré náladě a k tanci vyhrávala hudba „Svatebčanka“ z Jamného nad Orlicí.

Celé odpoledne bylo pěkné a všichni se dobře bavili. Důchodci odcházeli domů s dobrým pocitem, že se na ně v obci nezapomíná a děkují členům SPOZu, firmě AGROSPOL s. r. o., ZO OS KOVO OEZ Výprachtice, Obecnímu úřadu, účinkujícím a všem, kteří se jim celé odpoledne věnovali.

Anna Besperátová

TJ Sokol Výprachtice**ODDÍL VOLEJBALU INFORMUJE**

Obě naše volejbalová družstva se mimo soutěží (krajská a okresní) věnují i dalším aktivitám.

„Béčko“ se přihlásilo do „Lanškrounské amatérské volejbalové ligy“, nové soutěže, hrané formou turnajů na dva vítězné sety. První turnaj se hrál 29. října v tělocvičně Střední zemědělské školy v Horním Třešňovci za účasti družstev Veteráni Lanškroun, VK Bystřec, Horního Třešňovce a Výprachtice „B“. Naši borci porazili všechny soupeře a odnesli si vítězství v turnaji. Druhý turnaj Lanškrounské amatérské volejbalové ligy bude sehrán 26. listopadu opět v tělocvičně SZeS v Horním Třešňovci.

V sobotu 19. listopadu se konal ve sportovní hale Střelnice 27. ročník turnaje mužů ve volejbalu - Memoriál Pavla Krška. Lanškroun postavil dvě družstva - „áčko“ a juniory - třetím účastníkem bylo družstvo Dobrušky a čtvrtým výprachtické „áčko“. I tady byli naši kluci „zlatí“, na stříbro dosáhla Dobruška a lanškrouňáci si rozdělili místa zbývající - „áčko“ bronz a na juniory zbyla bramborová medaile.

O umístění našich družstev v krajské a okresní soutěži vás budeme informovat v lednovém čísle VN, kdy budou známy celkové výsledky po polovině soutěží.

Vilda Chládek

SPOZ oznamuje

Léto na nás, co do počasí, nebylo příliš přívětivé. Takecou malcu náplastí byla snad jen „houbová kalamita“ na konci srpna. O to krásnější byl však podzim. Hýřil slunečnými dny a koncem října nádhernými barvami v korunách javců, buků a bříz a zlatým jehličím modřínů. Tvrdý a razantní byl pak nástup zimy. Opět nás zaskočila nepřipravené. Od obutí na autech, přes úklid u chalup až po reze-stavěné stáby, odkryté střechy, či jinak nedokončené akce.

Kdyby tak bylo možné někde domluvit, aby alespoň měsíc před příchodem zimních dnů někdo vydal dů-

razné upozornění a nařízení - toho dne a toho měsíce nastupuje zima, pod trestem těžkého žaláře řidiči „přezout“, silničáři připravit sypače a pluhy, stavaři honem udělat střechy, investoři nezačínat jakékoli stáby (ať domy nebo silnice či elektrická vedení), majitelé nemovitostí uklidit u baráku ... Nebo tak nějak podobně.

Pravdou ale je, že i kdyby nás někdo tisíckrát upozorňoval a nařizoval, rok se sejde s rokem a opět nás zima „nachytá na švestkách“ (nemyslím u slivovce) a zase budeme nadávat, že se nestihlo tchle nebo támhleto. A jak se vyhnout případnému trestu v „base“? To v našich krajích umíme, občas dávají návod v televizi nebo v jiných sdělovacích médiích. V případě manželské nevěry radil doktor Plzák zatlcukat, zatlcukat, zatlcukat. Obdobně to platí i v případě rozsudku o udělení trestu. Je třeba zatlcukat, zatlcukat, zatlcukat a navíc odvolat se, odvolat se, odvolat se. Z toho co kolem sebe vidíme, v praxi to tak opravdu funguje.

Ale nazpět k počasí. Snad by trochu pomohlo mít na paměti, že žijeme na 50. stupni severní šířky a na základě této skutečnosti se u nás střídají čtyři roční období - jaro, léto, podzim a zima. Pokud někdo či něco nějak významně nepohne zeměkouli nebo si na ní podnebí podstatně nezměníme svým spotřebním způsobem života, je třeba se u nás smířit se střídáním ročních období. Geografická poloha naší vsky to ještě umocňuje. Podnebí v našem regionu, dané vyšší nadmořskou výškou násobencu severákem z Polska, který k nám fouká „dírcu“ v hraničním horském valu u Králík, zařadil už jezuita Balbín (1621-1688) do podnebí vysokohorského. Konec konců i starší lidé říkali, že u nás půl roku mrzne a půl roku je zima. Pokud to převedeme do praxe, venku dá dělat mezi dubnem a říjnem. Budeme-li alespoň trochu respektovat časem prověřené zkušenosti našich předků, ušetříme si nervy a také peníze - ať už jsou státní, krajské, obecní nebo naše vlastní. Pokud se s tím někdo nechce smířit, nezbyvá než se ve vlastním zájmu přestěhovat někam jižněji - nabízí se Kalifornie, Austrálie, Havaj, Bahamy, Seychely ...

... ať už jsou státní, krajské, obecní nebo naše vlastní.

... nabízí se Kalifornie, Austrálie, Havaj, Bahamy, Seychely ...

V prosinci budou oslavovat

Jiřina Hegerová	Výprachtice 243	50 let
Miroslav Junek	Výprachtice 231	60 let
Josef Lerch	Koburk 3	60 let
Vladislav Vaníček	Výprachtice 338	70 let
Marie Chalcupková	Výprachtice 120	85 let

OMLUVA

Redakce VN se omlouvá pozůstalým pana Josefa Stejskala, že zprávu o jeho úmrtí zveřejňujeme dodatečně až nyní. Došlo k tomu nedopatřením při vydání dvojčísla 7-8 VN.

Josef Stejskal

Výprachtice 284

Zemřel 19. července 2005 ve věku 76 let.

**KULTURNÍ AKCE
JABLONNÉ NAD ORLICÍ** **KINO**

5. prosince - pondělí v 19³⁰ hodin
GÓÓÓ!

film USA - mládeži přístupný

8. prosince - čtvrtek v 18⁰⁰ hodin
STRAŠPYTLÍK

film USA - mládeži přístupný

12. prosince - pondělí v 19³⁰ hodin
40 LET PANIC

film USA - přístupný od 15 let

19. prosince - pondělí v 19³⁰ hodin
OLIVER TWIST

film VB, Francie, ČR - přístupný od 12 let

 KARNEVAL

3. prosince - sobota ve 14⁰⁰ hodin
na sále U Dubu
**DĚTSKÝ MIKULÁŠSKÝ
MAŠKARNÍ KARNEVAL**

 VÝSTAVA

4. prosince - neděle v 18⁰⁰ hodin
Kulturní a informační centrum čp. 30
VÁNOČNÍ VÝSTAVA ŽÁKŮ ZŠ

 DIVADLO

11. prosince - neděle v 17⁰⁰ hodin
sál kina
NEŽ RŮŽE ZKAMENÍ ...
literárně hudební příběh lásky a smrti
Zlata Adamovská, Boris Rösner
- umělecký přednes
Ensemble Martinů
básně, dopisy a čtení z románů
Františka Hrubína, Jiřího Orteny,
Jaquese Prevérta, Romaina Rollanda ...

 KONCERT

18. prosince - neděle v 16⁰⁰ hodin
sál kina
SPOLEČNÝ KONCERT ZUŠ
jako host hudební škola
Frédérica Chopina z Klodzka

 VÁNOČE

25. prosince - sobota v 16³⁰ hodin
VÁNOČNÍ SETKÁNÍ NA NÁMĚSTÍ
tradiční setkání místních pěveckých sborů
živý betlém

Občané se ptají

REAKCE NA ČLÁNEK Z MINULÉHO ČÍSLA VN

Vážení členové Zastupitelstva obce Výprachtice, se zájmem jsem si přečetl v říjnovém vydání Výprachtických novin (dále VN) odpověď na moje dotazy na Zastupitelstvo obce (dále ZO) publikované v květnovém vydání VN. Dlouho jsem se rozmýšlel, zda má ještě smysl na tento článek reagovat. Snad již naposledy.

Část otázek prakticky zodpovězena nebyla. Je to ukázka arogance a záměrného mlžení vůči občanům. Na počátku si však nemohu odpustit trochu ironie. Jsem skutečně rád, že naši členové ZO nejsou žádní zbabělci, že u nich zvítězil rozum a že mě po 6 měsících (též po písemné urgenci v září t. r.) poskytl dostatečnou odpověď na moje dotazy (citace z úvodu a závěru článku v říjnovém vydání VN).

Když jsem v květnovém vydání VN vznesl požadavek o vysvětlení a doplnění některých bodů v zápise z veřejného zasedání zastupitelstva obce (dále VZZO) z 15. března t. r., činil jsem proto, že tyto byly neúplné, nebo nesrozumitelné. V krátkosti se proto vrátím k současným odpovědím ZO na tyto moje dotazy.

- 1) Smlouva o smlouvě budoucí na prodej pozemku ve Valteřicích, který není ve vlastnictví obce, uzavřená již s konkrétní osobou. Není mi znám stále důvod. Sice jsem se dozvěděl, jak se tento způsob smlouvy řekne latinsky, ale to je vše. Pokud obec tento pozemek získá a rozhodne se k prodeji, musí (pokud dodrží příslušný zákon) pro veřejnost vyvěsit na úřední desce OÚ záměr obce o prodeji. Může se proto pochopitelně přihlásit libovolný počet zájemců. Až poté ZO vybere kupce.
- 2) Uzavření smlouvy na vypracování studie na vytápění ZŠ obnovitelnými zdroji. Těchto možností je samozřejmě velké množství. Stačilo jednou větou uvést o který způsob se jedná.
- 3) Dotaz ohledně opětovného členství v Dobrovolném svazku obcí pod Bukovou horou. Stačilo uvést datum, nebo změnu rozhodnutí z VZZO. Což se opět nestalo.
- 4) Rozhodnutí ZO nezveřejňovat v plném znění zápisy z VZZO. Rozhodnutí současného ZO skutečně neodporuje

znění příslušného zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), tj. povinnost zveřejňovat tyto zápisy na úřední desce OÚ, nebo dále publikovat např. ve VN. Pouze musí být pro občany na požádání k nahlédnutí na OÚ.

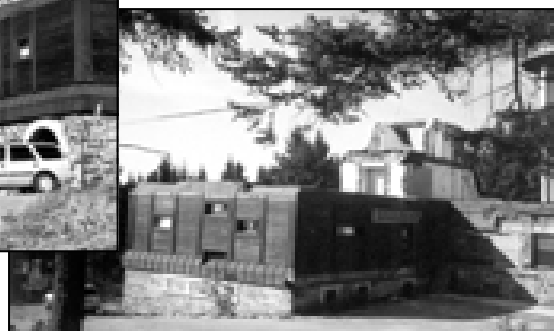
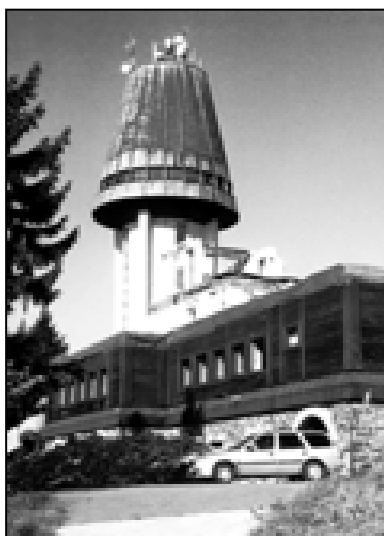
Všechna minulá zastupitelstva toto věděla. Přesto byly tyto zápisy z VZZO vždy v plném, neupraveném znění vyvěšeny na úřední desce OÚ, dále na dalších místech v obci, např. u Konzumu, v OEZ, Agropolu, Koburku, chodbě OÚ. Vždy však ve VN. Členové ZO považovali tento způsob informovanosti za nepsanou povinnost a slušnost vůči občanům, kteří je zvolili. To bylo i zakotveno v usnesení z VZZO (datum lze dohledat). Dalším důvodem bylo tímto co nejvíce předcházet šíření různých fám, spekulací apod. ohledně činnosti ZO a života v obci. Pro převážnou část občanů byl však tento způsob, hlavně zveřejnění ve VN, jediným zdrojem informací. Vždyť hodně občanů např. z časových důvodů, nemoci, zaměstnání mimo obec apod. nemají možnost se jednat zúčastnit veřejných zasedání, nebo navštívit budovu OÚ. Když jsem nahlédl do neupravených (necenzurovaných) zápisů z VZZO, tak jsem samozřejmě okamžitě pochopil důvod tohoto, podle mne neuváženého rozhodnutí ZO. Ono totiž například každé rozhodnutí, i často to správné, nemusí být totiž vždy a hlavně okamžitě u všech občanů přijato kladně!

Ještě si dovoluji říci vlastní názor k poslednímu odstavci, tj., že každý občan má možnost a právo do neupraveného originálu zápisu z VZZO nahlédnout na OÚ, nebo po dobu vyvěšení na chodbě OÚ. Toto rozhodnutí, nebo lépe doporučení, je velice alibistické. Část občanů nemůže totiž např. z výše uvedených důvodů dost dobře využít tuto možnost. Také však proto, že tyto prostory jsou například mimo pracovní dny a hodiny pro veřejnost nepřístupné.

Práce členů zastupitelstva obce je skutečně náročná, nejen pouze časově. Bohužel, mnohdy nedocenená. Přesto si musí zastupitelé uvědomit, že zde jsou pro občany, nikoliv opačně.

Ladislav Chládek
Výprachtice 58

Suchý vrch dva roky poté ...

V NOCI 16. ČERVENCE 2003 VYHOŘELA CHATA NA SUCHÉM VRCHU. O POŽÁRU JSME INFORMOVALI VE VN ČÍSLO 7 A 8, ROČNÍK 7/2003. SNÍMKY UKAZUJÍ STAV V ŘÍJNU 2005.

foto: Jan Kaňka

Opět je tu čas vánoční**BLAHOPŘÁNÍ – VÁNOČNÍ POHLEDNICE**

Již více než sto padesát let si lidé vzájemně přejí krásné a šťastné svátky vánoční prostřednictvím papírových kartiček, kterým se říká vánoční pohlednice. Vznik tohoto oblíbeného vánočního zvyku zůstává dodnes zahalen tajemstvím. První blahopřejné lístky byly údajně vydány ve Skotsku. Zdobil je nápis *Compliments of the Season* (Příjemné svátky). Vytiskla je v roce 1841 tiskárna Charlese Drummonda v Edinburku. Posílaly se v zalepených obálkách ofrankovaných známkou One Penny v místě a ve Skotsku, a známkou Two Pence při odeslání do Anglie a zahraničí. Za vynálezce anglických vánočních pohlednic je považován londýnský obchodník (nebo podle jiných pramenů ředitel muzea) znavený každoročním vypisováním blahopřejných vánočních dopisů desítkám známých, obchodním partnerům a zákazníkům. Henry Cole, jak se dotýčný Angličan jmenoval, znal svět a etiketu a věděl, že když všem nepopřeje poklidné Vánoce, dopustí se společenského faux pas a poškodí svou reputaci gentlemana. Nechut k psaní mu vnukla geniální nápad. V roce 1843 navštívil populárního malíře Johna Caiicota Horsleye. Dnes již neznámý umělec vešel díky počínu Henryho Colea do historie jako autor první vánoční pohlednice. Jeho obrázek natištěný na papíře a ručně kolorovaný se stal hitem anglických Vánoc roku 1843 a námětem nejdříve rozhovoru v salonech šlechty i buržoazie. Sir Henry Cole nebyl žádný troškař a pohlednic si nechal pro začátek natisknout rovnou tisícovku. Rozeslal jich na čtyři sta a zbytek úspěšně prodal v krámku na Bond Street za neuvěřitelnou cenu jednoho šilinku za kus. Také první anglické vánoční pohlednice se posílaly v obálkách.

**WEIHNACHTSMANN NA VÁNOČNÍ POHLEDNICI
(OKOLO ROKU 1910)**

Podle jiného podání nestojí za vynálezem vánoční pohlednice věta ctihodného Henryho Colea: „Zapomněl jsem poslat přátelům blahopřání,“ ale Angličan Raphael Tuck, původně snad krachující knihtiskař, pyšníci se titulem barona. Vznik vánočních pohlednic by se však podle této verze značně opozdil. První vánoční přání by přišlo na svět až v roce 1866 (v některých pramenech je uváděn dokonce až rok 1884). Raphael Tuck prý nejen přišel na myšlenku tisknout vánoční dopisnice opatřené líbivým obrázkem krajiny nebo města, ale díky novátorskému počínu se stal již po několika letech majitelem velkého podniku vyrábějícího pohlednice. Ať už je otcem první vánoční pohlednice tiskař Charles Drummond, ctihodný Henry Cole nebo baron Raphael Tuck, obohatila viktoriánská Anglie lidstvo nejen o kriket a ragby, ale i o novou tradici rozesílání vánočních pohlednic.

**ŠTĚDROVEČERNÍ KOLEDA
NA POHLEDNICI
(OKOLO ROKU 1910)**

Příkladem Anglie následovalo zanedlouho carské Rusko. V Moskvě se objevilo v prodeji tištěné vánoční přání s námětem ruského vánočního trhu. Obrázek se stal natolik populární, že ho přejali pařížští výtvarníci. Protože tisk začal být příliš fádni a neuspokojoval rostoucí náročnost zákazníků, začaly se pohlednice zdobit korálky, látkou, hedvábnými a sametovými stužkami, barevnými skleněnými střípky, vykrajováním a vymačkáváním, umělým jíním, peřím, perličkami apod. Populární nadále zůstala technika kolorování. Po polovině 19. století se vánoční pohlednice staly malými uměleckými dílky a vyhledávaným předmětem sběratelského zájmu. Objev fotografické reprodukční techniky výrobu pohlednic zjednodušil, ale také ochudil o kouzlo a vynalézavost rukodělné práce.

V českých zemích se ještě kolem roku 1900 prodávaly převážně pohlednice s německy psanými nápisy. Přestože si vánoční přání opatřená českými nápisy získávala stále větší oblibu, německý jazyk vytlačila blahopřání až v roce 1918. Na českých vánočních pohlednicích se objevovaly motivy vánočního stromečku, jesliček, zasněžených krajinek s malebnými chaloupkami a andělíčky vznášejícími se na noční obloze. Některé pohlednice byly pocukrované a Jezulátko, andělé a Tři králové měli přilepené opravdové vlásky. Kouzlo starých vánočních blahopřání připomínají tematické výstavy pořádané tradičně Středočeským muzeem v Roztockách u Prahy, které disponuje unikátní sbírkou pohlednic z pozůstalosti malíře Miloše Maliny. Ojedinelé muzeum pohlednic je od roku 1993 ve Svitavách. Na rozdíl od roztockého je provozováno soukromou majitelkou a současně i vášnivou sběratelkou paní Květuší Veselou. Její sbírka obsahuje 175.000 pohlednic. Tato bývalá zdravotní sestra je současně i první českou soudní znalkyní v oboru filokartie (sběratelství pohlednic). Stejně jako lidé v 19. století, i my se stále častěji snažíme v předvánočním chvatu vyhnout psaní vánočních gratulací. Pohlednice však dnes začíná nahrazovat telefon, fax a elektronické „mailování“.

Převzato z knihy Valburgy Vavřincové
MALÁ ENCYKLOPEDIJE VÁNOČNÍ

Nezapomeňte včas poslat vánoční blahopřání!

redakce VN

Jak bylo?

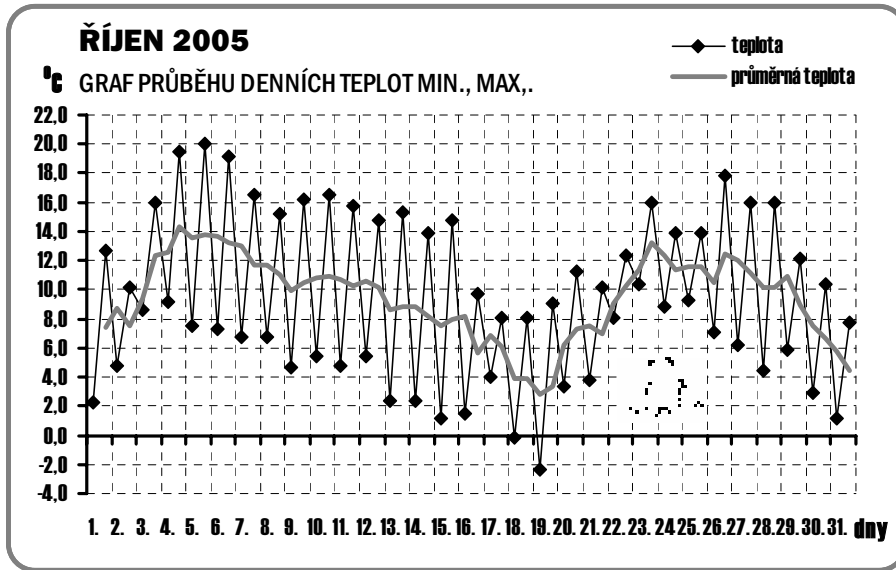
ŘÍJEN 2005

NEJNIŽŠÍ TEPLOTA (19.10.)	-2,4 °C
NEJVYŠŠÍ TEPLOTA (05.10.)	+20,0 °C
PRŮMĚRNÁ TEPLOTA MĚSÍCE	+9,4 °C
průměrná minimální teplota	+5,0 °C
průměrná maximální teplota	+13,8 °C
teplotní rozdíl min. - max.	22,4 °C

Říjen začal přízemním mrazíkem, 1. dekáda však byla teplá s max. teplotou měsíce (05.10.) a se slunečným počasím, jen 02.10. bylo zataženo s deštěm a s mrholením a 03.10. bylo zataženo už jen dopoledne s mrholením - zbytek dekády byl ve znamení sluníčka; 03.10. částečné zatmění slunce v poledních hodinách.

2. dekáda opět téměř celá ve znamení babího léta, 18.10. oblačno až zataženo beze srážek; postupný pokles teplot, přízemní mrazíky, 18. a 19.10. min. teploty pod nulou, 19.10. min. teplota měsíce.

Poslední dekáda poněkud teplejší než druhá, do 27.10. dny se značně proměnlivou, převážně nízkou oblačností, s občasným mrholením a slabými dešťovými

preháňkami a s pozvolným vzestupem teplot. Poslední čtyři dny měsíce slunečné, postupné ochlazování, 31.10. přízemní mrazík a pokles max. teploty pod 10 stupňů pana Celsia.

Letošní říjen třeba pochválit - nádherný měsíc plný babího nebo chcete-li indiánského léta - 16 jasných či polojasných dnů a pouze 3 dny, kdy se sluníčko vůbec neukázalo; jen ten vítr letos stále zlobí.

JAK SE OPRAVOVALA SILNICE PO VÁLCE

V souvislosti se současnými opravami komunikace v obci zapůjčila paní Motillová pro vzpomínku staré fotografie snad z roku 1948 nebo 1949 z opravy silnice, která se údajně prováděla někdy v březnu.

Fotografie byly značně poznamenány zubem času a kvalita odpovídala tehdejšímu stavu amatérské fotografie. Snažil jsem se dostupnými možnostmi PC techniky je upravit, jaký bude výsledek ve vlastním výtisku VN, uvidíme.

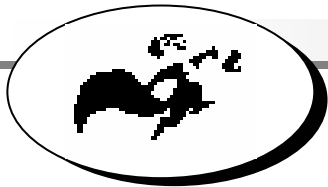
Kdo je autorem fotografií nevím, kdo na nich je zobrazen, to ponechám pamětníkům. Pokud někoho poznáte, nebo poznáte sebe, sdělte to laskavě buď na Obecním úřadě nebo přímo redakci VN, zaměstnanci OEZ paní Marii Kaňkové. Pokud někdo zná přesnější dobu snímku nebo události s tím související, jistě si to nenechá jen pro sebe. Pokud se podaří další informace získat, v některém z příštích čísel VN se ke snímkům vrátíme.

Zatím bylo zjištěno, že pravděpodobně na horním snímku jsou:

- děti vpředu zleva
- Jindřich Macek, Jiří Tušla, Jaroslav Křivohlávek
- chlapec s placatou čepicí na uši za nimi
- Miloš Beran („z rychty“, dnes v Řeži u Prahy).

Za malým Jindrou Mackem - ten pán v „rádiovoce“ - by snad měl být Jindřich Stejskal, někdejší předseda MNV. Pán v placaté čepici za Milošem Beranem, držící se na horním snímku vozíku a stojící vlevo u voje dvoukoláku na snímku dolním, je pan Josef Skalický, tehdy bydlící na čp. 188 na Malé straně.

redakce VN

POHÁDKA Z TERČINA KOŠÍKU

BETLÉM

Řezbář vyřezával betlém, který chtěl dát o Štědrém večeru k vánočnímu stromečku. Nejdřív vyřezal jesličky s malým Ježíškem, potom jeho maminku Pannu Marii, pěstouna svatého Josefa, oslíka i volka, anděla s andělskou hláskou, troubou, tři mudrce z Východu, betlémskou hvězdu a zástupy lidí, kteří přicházejí Ježíškovi přinést své dary - řemeslníky, rolníky, obchodníky, dospělé i děti, a samozřejmě také pastýře s ovečkami. Oveček chtěl udělat třiatřicet, všechny s velkýma vykuleným očima s pootvřenými tlamičkami, jakoby udivené zázrakem narození děťátka. Byl už skoro hotový, vyřezával poslední ovečku, když tu se mu sesmeknul nůž a řezbář nechtě uřízl ovečce jednu nožku, zrovna levou zadní. Trochu se zamračil, ale pak si řekl, že to nevádí, že prostě bude u Betléma o jednu ovečku méně. Třiatřicet nebo dvaatřicet, to není tak velký rozdíl, pomyslel si, hodil nepodařenou ovečku do truhlíku ke kamnům a šel si umýt ruce. Betlém byl hotov, oběd na stole.

Třínohá ovečka ležela v truhlíku mezi dřívím na zátop a byla smutná. Tolik se těšila, že bude s ostatními u betléma, a teď tohle.

Možná se ani Štědrého večera nedočká a skončí v kamnech, jako obyčejný kus dřeva. Přemýšlela, co si počít, ale nic jí nenapadlo. Ani ovečka se čtyřma nohama by se z truhlíku na dříví sama nedostala, natož ona. Nezbyvalo, než se modlit, ale copak věděla jak? Vždyť byla na světě sot-

va chvíli. Tak jen upírala své velké, vykulené oči k Ježíškovi, který už ležel v jesličkách a vesele mával ručičkami.

Tu vešel do pokoje malý řezbářův syn. Rodiče ho poslali, aby přiložil do ohně. Otevřel kamna, ze kterých to červeně zasvítlo a zavanulo horkým dechem. Ovečka se přikrčila, ale nebylo jí to nic platné, chlapec ji zvedl a už to vypadalo, že ji rovnou hodí do té žhavé výhně, jenže najednou se zarazil.

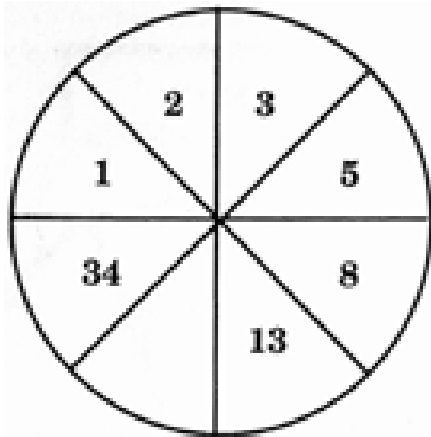
„Kam ses to zatoulala?“ zeptal se ovečky. Zkusil ji postavit k betlému k ostatním a když viděl, že sama stát nemůže, podepřel ji kostkou ze hry Člověče, nezlob se.

Řezbář si toho, co jeho synek udělal, všiml až o Štědrém večeru. Zasmál se tomu a povídá: „Tak přece je jich třiatřicet!“

TERČINY HÁDANKY A HLAVOLAMY

KRUHOVÝ KÓD

Které číslo doplníte do prázdné výseče kruhu?

HÁDANKY

1. Za kapku krve slíbí ti třeba i modré z nebe dodat. Až si tě ale pak odchytí, bude tě vidlemi bodat.
2. Podobný chmýří pampelišek na tyčky plotů sedá z výšek. Vítr z něho bílé šály souká - koupí si je zimomřivá louka.
3. Chaloupku v černém lese ukrývá hustý keř. Chodívá do ní zvěř, která se zimou třese.
4. Na zahrádce stojí bílý větroplach, sluníčka se bojí, z mrazu nemá strach. Z koule hlava, nohy, trup, hlídá vrátka u chalup.
5. Hleďme — dědy mrazíky! Zapomněli nosíky u nás pod okapem. Teď z nich pořád kape.

Vánoční

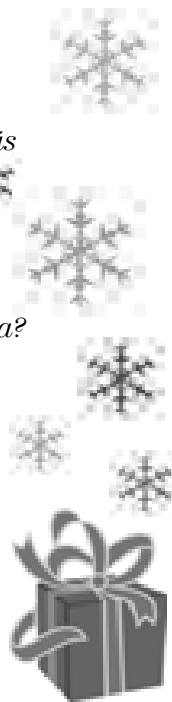
Martina Drijverová

Hvězdička stříbrná dopadla na Zem a všechno kolem nás mění se rázem.

Hvězdička stříbrná na okno zaťuká, jaké má tajemství pro holku, pro kluka?

Hvězdička stříbrná jehličím zavoní, v zavřeném pokoji zvoneček zazvoní.

Hvězdička stříbrná nám zase po roce přináší stromeček, přináší Vánoce.

Výprachtické noviny

Ročník: 9

Číslo: 11

Počet stran: 8+příloha

Počet výtisků: 400 ks

Uzávěrka: 15. listopadu 2005

Vyšlo: listopad 2005

Uzávěrka příštího čísla: 10. prosince 2005

Vydavatel: Obec Výprachtice

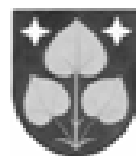
Redakční rada: JUDr. Miroslav Stejskal, Jana Skalická

Redakce: Jan Kaňka, 561 34 Výprachtice 56 ☎ 465391477

Vychází 1x měsíčně zdarma

Redakce neodpovídá za názory a chyby v údajích, mluvnické a stylistické chyby v příspěvcích dodaných příspěvateli.

Tiskne: TG TISK s. r. o., 5. května 1010, 563 01 Lanškroun. tel.: 465 322 270/e-mail: kulhanek@tgtisk.cz

1905-2005

100. VÝROČÍ OTEVŘENÍ
NOVÉ BUDOVY MĚŠŤANSKÉ ŠKOLY
VE VÝPRACHTICÍCH

Příloha Výprachtických novin, ročník 9, číslo 11

**VÝPRACHTICKÁ MĚŠŤANSKÁ ŠKOLA
V ZRCADLE DĚJIN**

STRUČNÁ FAKTA Z LET 1949 - 2005

Po několikaletém sporu došlo v roce 1949 ke změně újezdu školy. Bystřec byl přeřazen k Jablonnému nad Orlicí, ale k výprachtické škole byly přiřazeny Horní Heřmanice, které dosud patřily ke Štítům. Do výprachtické školy docházely děti z obce samotné, dále z Horních a Dolních Heřmanic, z Čenkovic, z Koburku a později i z Chudoby. Jejich počet se měnil. Po roce 1948 je zaznamenán pokles na 126, okolo roku 1956 stoupl počet na 170 a v roce 1988 to bylo již 195 žáků.

Na podzim roku 1982 se podařilo zajistit přístavbu nové-

ho pavilonu pro 1. - 4. ročník a tělocvičny. Náklad na tuto stavbu činil 5 mil. Kčs a prováděl ji Okresní stavební podnik se sídlem v Ústí nad Orlicí. Stavba byla dokončena za dva roky a škola se svou vybaveností zařadila mezi nejlepší v okrese.

Významné změny znamenal pro školu rok 2003 – škola přešla do tzv. právní subjektivity, kdy zřizovatelem školy se stala Obec Výprachtice a škola tak získala významné pravomoce, došlo ke změně v názvu školy – od 1. ledna 2003 je vedena výprachtická škola v registru pod názvem Základní škola Jindřicha Pravečka, Výprachtice a v červnu 2003 byly zahájeny stavební práce na rekonstrukci školy první etapou v nákladu 7 mil. Kč (tyto práce by měly v následujících letech pokračovat).

Z materiálů Obecního úřadu

KOLIK DĚTÍ CHODÍVALO DO ŠKOLY DŘÍVE

V obecní kronice jsou vedeny počty dětí školou povinných od roku 1834 až do roku 1945. Ne všechny děti však školu navštěvovaly.

První záznam o počtu dítek školou povinných je z roku 1799 a říká nám, že z Výprachtic a přiškolené obce Koburk navštěvovalo školu 193 žáků. Děti byly ve stáří od 7 do 12 roků. Starší mládež do 18 roků chodila jen v neděli na opakovací hodiny.

Ve roce 1834 mělo navštěvovat školu 304 dítek, ve skutečnosti jich docházelo jen 284. Až do roku 1856 kolísal počet dětí školou povinných mezi 350 a 400. V roce 1857 byla překročena hranice 400 dětí ve výprachtické škole. Počty žáků se postupně zvyšovaly a v roce 1876 získávalo školní vzdělání neuvěřitelných 595 dětí.

Z let 1877 - 83 nejsou o počtech dětí uvedeny záznamy. V následujících letech začaly počty žáků postupně klesat. Jistě to souviselo s tím, že klesal i počet obyvatel obce, kteří odcházeli za prací do nově vznikajících továren ve městech. Na přelomu století v roce 1900 navštěvovalo školu 387 dětí, z toho 3 německé národnosti a účast na vyučování vyjádřená v procentech činila 92,73. Po otevření nové měšťanské školy se stavy žáků zvýšily, v roce 1909 docházelo do školy 462 a v roce 1921 dokonce 479 dětí. Ale už v roce 1924 klesly počty žáků těsně pod 400, v roce 1928 pak již pod 300, kdy do školy docházelo 285 dětí. V třicátých letech minulého století se stavy dětí v naší škole pohybovaly lehce nad číslem 300, ve válečných letech byl zaznamenán další pokles a v posledním roce války - v roce 1945 - navštěvovalo školu už jen 192 dětí.

Takové populační exploze, abychom dosáhly v naší škole stavu z roku 1876, tedy 595 žáků, se obávat zřejmě nemusíme. V nejbližší době bude snahou udržet stávající stav. Ale to už záleží na našich mladých ...

Podle obecní kroniky připravil Jan Kaňka

VZPOMÍNKY JSOU ZÁVAŽI ...

STŘED OBCE SE ŠKOLOU A KOSTELEM

Výřez z pohlednice vydané před rokem 1945

Výnosem Zemské školní rady 21. října LP 1900, bylo rozhodnuto první českou měšťanskou školu ve Výprachticích na Lanškrounsku vystavět. Kvůli umístění budovy se prudké spory obce řešily až u soudu v Chrudimi. Vyhrál názor umístit novou školu v blízkosti staré školy a kostela, což byla volba rozumná. Roku 1904 byl slavnostně položen základní kámen a i přes vzniklé technické potíže a změnu v projektu byl kolaudačním dnem hned za rok v září 12. den. Slavnostní posvěcení a odevzdání školní budovy svému účelu se konalo 17. září 1905 a to znamená, že naší „školičce“ je už celých 100 let.

Mnoho různých změn za dlouhá léta tato dominanta obce už prodělala a díky schopným lidem, kteří ji rekonstruují a opečovávají je stále pěkná a mladá. Hrdě tu stojí uprostřed obce a my jí přejeme ze srdce aby byla plná zdravých, šťastných a chytrých dětí a kantorů, kteří jim rozumí a rádi je učí.

My, senioři, vzpomínáme na léta strávená ve škole rádi, protože to bylo naše šťastné dětství, naše pohádka mládí.

Anna a Josef Besperátovi

CO TO JE, KDYŽ SE ŘEKNE POLÉVKOVÝ ÚSTAV

Toto zvláštní slovní spojení jsem o prázdninách u Jan-dejsků slyšel v souvislosti s výprachtickou školou. Vysvětlení jsem našel později v kronice obce. Je to záležitost velmi stará, sahající na samý počátek 20. století. Myslím, že mnoho pamětníků této akce již není mezi námi. Snad bude dobré si připomenout počátky, činnost a také trampoty této instituce, která neodmyslitelně patří k historii výprachtické školy. V kronice obce se o tom zmiňují následující řádky.

Učitelé často viděli, jak děti ze vzdálených míst, které o polední přestávce nemohly domů, pojídaly ve škole k obědu jen krajíc suchého, mnohdy téměř čtyři týdny starého a doma pečeného chleba. Po ranním spánku před odchodem do školy děti málo snídají. Jídlo ve škole, sestávající převážně z chleba, není všechno. Teplého oběda bylo by tolik potřeba a ten byl teprve po návratu ze školy zase až doma. Hledal se způsob, jak tomu odpomoci a stravování dětí zlepšit.

Na podzim roku 1903 přičiněním správce školy Fr. V. Černohouze zřízen byl ve škole „Polévkový ústav“. Úkolem jeho bylo poskytovat chudé mládeži zdarma a vzdáleným dětem za mírný poplatek ve dnech vyučování chutnou a výživnou polévku. Ve Výprachticích však nebylo možno sehnat ženu - kuchařku, která by polévky za mírný poplatek chtěla vařit. Po bezvýsledném jednání a pro přílišnou drahotu nabídl řídící František V. Černohouz, že k vaření propůjčí místnost svého bytu a jeho manželka bude polévky vařit a to porci $\frac{1}{3}$ litru za 4 haléře. Tak se stalo. Po 14 denní zkušenosti se ukázalo, že polévku možno čítati po 3 haléřích, což vzhledem k platícím dětem ihned zavedeno. Každý den od 14. prosince 1903 když se vyučovalo, obešel školník jednotlivé třídy, učitel spočítal chudé žáky a rozdál jim kulaté plíšky - poukazy na polévku zdarma. Spočítal také ty, kteří si polévku při odběru budou platit. Bývalo to po 9. hodině ranní a dle počtu uchazečů, uvařilo se množství polévky. Učitelé dle možnosti střídavě také vypomáhali, aby příjem plíšků i peněz a vydávání polévek dalo se spořádaně a organizovaně. Dětem to obyčejně stačilo, ale kdo snad měl málo a chutnala mu, mohl přijít a dostal ještě přidáno do hrnčeka. Každý, kdo chodil na oběd, měl svůj hrnček a lžici. Po obědě musel je pěkně a čistě umýt a uložit na svoje místo do skříně, připravit na příští oběd. Každá třída měla své místo na nádobí ve skříně.

O příjmu a vydání „Polévkového ústavu“ vedly se zvláštní účty. Během školního roku 1903 - 1904 docílilo se zisku 0,81 haléře z 1 porce a do školního roku 1904 - 1905 vcházel ústav s majetkem 155 korun a 53 haléřů. Zdarma bylo podělováno asi 65 dětí a podobně tolik jich polévku kupovalo. Vařilo se od 14. prosince 1903 do 19. března 1904.

Také roku 1904 - 1905 uvolila se vařiti polévky pro ústav manželka řídícího za občasné výpomoci sl. Anny Chaloupkové z č. p. 120. Uvařeno bylo celkem 8700 porcí chutné polévky, z nichž nad polovinu bylo rozdáno zdarma, ostatní počítána po 3 haléřích. Při schůzi místní školní rady navrhnul Jan Kobza, aby příště za 1 porci polévky platily děti místo dosavadních 3 haléřů 6 haléřů. Bylo to v době stavby nové školy a peněz za polévky takto získané může prý se upotřebit tam, jak místní školní rada později ustanoví. Jistě si byl vědom toho, že jeho děti domů do č. 6 mají blízko, na polévky chodit nebu-

dou, jeho se to finančně nedotkne. A ti vzdálení z Horního konce, z Haldy, Dolního konce a z Plánáv, ti platit mohou? Říkal též, že dříve se šetřilo, peníze se ušetřily a okresní hejtmanství proto příště nic nepřidá. Obce které nešetřily, dostaly podporu zase.

Nevděk světem vládne. To poznal i řídící učitel Fr. V. Černohouz. Mnohé ještě jiné řeči vedly ho k tomu, že dne 22. června 1905 odvedl o schůzi místní školní radě spořitelni knížku na 254,82 K s podotknutím, že peníze ty ušetřil tím, že obstarával vaření polévky sám se svou manželkou a co přebýlo z obědů placených, vrátil do pokladny. Za obědy poskytované zdarma účtoval jen skutečné výlohy za potřeby vydané.

Na počátku školního roku 1905 - 1906 vzdal se řídící učitel Fr. V. Černohouz i s paní jakékoliv činnosti při polévkovém ústavě, původně jím založeného, jak sám do pamětní knihy napsal „pro hrubé k nim se zachování některých členů školní rady“. Do konce roku 1905 se více polévka nevařila. Polévkový ústav v činnosti zaniknul. Zaniklo i vaření polévek ve staré škole.

Nově ustanovený ředitel školy Karel O. Hřbík dobře znal poslání Polévkového ústavu a proto ihned po svém příchodu do Výprachtic snažil se činnost tohoto zaniklého ústavu znovu oživit - obnovit. Zdařilo se mu to. Sám vedl hlavní jeho správu a od 2. ledna 1907 vařila jeho manželka Miloslava Hubálková, nyní již v budově nové školy. V roce 1907 od 2. ledna do 19. března rozděleno chudým 4621 porcí polévky a ostatním dětem po 3 haléřích prodáno 2025 porcí polévky.

Ve školním roce 1906 - 1907 otevřen byl Polévkový ústav při obecné a měšťanské škole od 3. prosince 1906 do 19. března 1907. Vařeny byly polévky: bramborová, hrachová, čočková, rýžová, kroupová, drcená z vajec a svítečková. Za celou dobu vařeno 69krát a uvařeno 8 456 porcí po $\frac{1}{3}$ litru. Průměrně 123 porcí denně. Ústav vydržován byl z milodarů na penězích i na vařivu. Při tom pamatováno rozmnožovatí dle možnosti též základní fond ústavu.

Tak a podobně vyvíjel svou činnost Polévkový ústav i v letech následujících.

V posledních létech I. světové války utichla u nás ve škole i činnost Polévkového ústavu. I přes snahy vedoucích ve škole nebylo možno ji po válce znovu obnovit. Drahotu neustávala. Vyživování bylo spojeno s obtížemi. Nějaká pomoc přišla od americké mise. Zařídilo se ve škole vyvařování polévky a kaka. Členové učitelského sboru pomáhali, vykonávali dozor. Činnost polévkového ústavu znovu oživila.

Jak lze v kronice vyčíst, již v roce 1920 se ve škole opět vařilo. V listopadu 1931 se konala ustavující schůze rodičovského sdružení při zdejší obecné a měšťanské škole, které převzalo mimo jiné i péči o stravování žactva. Polévky se tak vařily pro děti v zimním období i v následujících letech. Chudým dětem vydávaly se polévky zdarma, ostatním za cenu 20 haléřů, později za 25 a 30 haléřů za $\frac{1}{4}$ l porci polévky. V pátek vydávalo se svařené mléko. Vařovalo se od počátku ledna do zhruba poloviny března.

Rokem 1938 záznamy o činnosti Polévkového ústavu ve výprachtické škole končí. Po roce 1945 se život v osvobozené republice ubíral zcela jiným směrem a stravování dětí ve školních jídelnách se stalo samozřejmostí.